

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

29. juli 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 255/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 255/02	Forenede sager C-391/16, C-77/17 og C-78/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. maj 2019 — M mod Ministerstvo vnitra (sag C-391/16) samt X (sag C-77/17) og X (sag C-78/17) mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud og Conseil du contentieux des étrangers — Den Tjekkiske Republik og Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asylpolitik — international beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — flygtningestatus — artikel 14, stk. 4-6 — afslag på tildeling af flygtningestatus eller tilbagekaldelse heraf i tilfælde af fare for sikkerheden eller samfundet i værtsmedlemsstaten — gyldighed — artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 78, stk. 1, TEUF — artikel 6, stk. 3, TEU — Genèvekonventionen)	2
2019/C 255/03	Sag C-235/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — artikel 63 TEUF — frie kapitalbevægelser — artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ejendomsret — national lovgivning, der ex lege og uden erstatning ophæver brugsrettigheder over landbrugs- og skovbrugsarealer, erhvervet tidligere af juridiske personer eller af fysiske personer, der ikke kan godtgøre et nært slægtskabsforhold med ejeren)	3

DA

2019/C 255/04	Sag C-341/17 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) — udgifter, der er udelukket fra EU-finansiering — udgifter afholdt af Den Helleniske Republik — forordning (EF) nr. 1782/2003 — forordning (EF) nr. 796/2004 — arealstøtteordning — begrebet »permanente græsarealer«— faste finansielle korrektioner — fradrag for en tidligere korrektion)	3
2019/C 255/05	Sag C-509/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. maj 2019 — Christa Plessers mod PREFACO NV og Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — overførsel af virksomheder — direktiv 2001/23/EF — artikel 3-5 — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — undtagelser — insolvensbehandling — procedure for retslig omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence — hel eller delvis redning af virksomheden — national lovgivning, der tillader, at erhververen efter overførslen overtager arbejdstagere efter eget valg)	4
2019/C 255/06	Sag C-653/17 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. maj 2019 — VM Vermögens-Management GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og DAT Vermögensmanagement GmbH (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — forordning (EU) 2015/2424 — ugyldighedssag — ordmærket Vermögensmanufaktur — ugyldighedserklæring — ret til en retfærdig rettergang — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — tilbagevirkende gyldighed — Rettens kompetence — dommes begrundelse)	5
2019/C 255/07	Sag C-677/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. maj 2019 — M. Çoban mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — tillægsprotokol — artikel 59 — afgørelse 3/80 — social sikring af vandrende arbejdstagere — ophævelse af bopælsklausuler — artikel 6 — ydelse ved invaliditet — standsning — forordning (EU) nr. 883/2004 — særlige ikke-bidragsspligtige kontantydelse — bopælskrav — direktiv 2003/109/EF — fastboende udlænding)	6
2019/C 255/08	Sag C-689/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. maj 2019 — Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MS »MSC Flaminia« mod Land Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München I — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — overførsel af affald — forordning (EF) nr. 1013/2006 — affald underlagt proceduren med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke — overførsler inden for Den Europæiske Union — artikel 1, stk. 3, litra b) — udelukkelse fra anvendelsesområdet — affald opstået om bord på skibe — affald om bord på et skib efter et havari)	6
2019/C 255/09	Sag C-706/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. maj 2019 — AB »Achema«, AB »Orlen Lietuva« og AB »Lifosa« mod Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler«— foranstaltninger med henblik på kompensation til leverandører af tjenesteydelser af offentlig interesse i elektricitetssektoren — begrebet »støtte, som påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«, og »som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene«— begrebet »selektiv fordel«— tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — kompensation af omkostninger forbundet med gennemførelsen af forpligtelser til offentlig tjeneste)	7
2019/C 255/10	Sag C-52/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. maj 2019 — Christian Füllä mod Toolport GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Norderstedt — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 1999/44/EF — den leverede forbrugsvares manglende overensstemmelse med købsaftalen — artikel 3 — forbrugerens ret til at få forbrugsvaren bragt i overensstemmelse med købsaftalen uden vederlag, inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe — fastlæggelse af det sted, hvor forbrugeren skal stille en forbrugsvarer, der er købt ved fjernsalg, til rådighed for sælgeren med henblik på, at denne bringes i overensstemmelse med købsaftalen — begrebet at få forbrugsvaren bragt i overensstemmelse med købsaftalen »gratis/uden vederlag«— forbrugerens ret til at hæve købet)	8

2019/C 255/11	Sag C-55/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. maj 2019 — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) mod Deutsche Bank SAE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — direktiv 2003/88/EF — artikel 3 og 5 — daglig og ugentlig hviletid — artikel 6 — maksimal ugentlig arbejdstid — direktiv 89/391/EØF — arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet — forpligtelse til at oprette et system til måling af længden af hver enkelt arbejdstagers arbejdstid)	9
2019/C 255/12	Sag C-132/18 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Sabine Tuerck (Appel — personalesag — pensioner — overførsel af pensionsrettigheder, der er erhvervet i en national pensionsordning, til Den Europæiske Unions pensionsordning — fradrag af den revurdering, der er opstået mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel)	10
2019/C 255/13	Sag C-138/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. maj 2019 — Skatteministeriet mod Estron A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — tarifering — connectorer til høreapparater — dele og tilbehør — kombineret nomenklatur — underposition 85444290, 90214000 og 90219010)	11
2019/C 255/14	Sag C-170/18 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. maj 2019 — CJ mod Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (Appel — personalesag — kontraktansat — Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse af kontrakten — opfyldelse af en dom afsagt af Retten for EU-Personalesager — en annullationsdoms retskraft — grænser)	11
2019/C 255/15	Sag C-204/18 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 16. maj 2019 — Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) mod Europa-Kommissionen (Appel — miljø — forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter — forordning (EU) nr. 1143/2014 — gennemførelsesforordning (EU) 2016/1141 — vedtagelse af en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan — opførelse på listen af arten <i>Procambarus clarkii</i>) ..	12
2019/C 255/16	Sag C-226/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. maj 2019 — Krohn & Schröder GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 212a — importprocedurer — toldskyld — fritagelse — dumping — tilskud — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 og nr. 1239/2013 om indførelse af en antidumpingtold og en udligningstold — fritagelser)	13
2019/C 255/17	Sag C-235/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 135, stk. 1, litra b) — levering af varer — fritagelse i forbindelse med andre aktiviteter — ydelse og formidling af lån — tankkort)	14
2019/C 255/18	Sag C-306/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — KORADO, a.s. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Ostravě — pobočka v Olomouci — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — svejsede stykker stål — radiatorer til centralopvarmning, ikke elektrisk opvarmede — pos. 7307 og 7322 — begreberne »dele« til radiatorer og »rørfittings« — gennemførelsesforordning (EU) 2015/23 — gyldighed)	14

2019/C 255/19	Sag C-795/18 P: Appel iværksat den 18. december 2018 af FCA US LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-109/17 — FCA US mod EUIPO — Busbridge	15
2019/C 255/20	Sag C-805/18 P: Appel iværksat den 18. december 2018 af Saga Furs Oyj til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. oktober 2018 i sag T-313/18 — Saga Furs mod EUIPO — Support Design	15
2019/C 255/21	Sag C-816/18 P: Appel iværksat den 21. december 2018 af OY til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. oktober 2018 i sag T-605/16, OY mod Kommissionen	16
2019/C 255/22	Sag C-820/18 P: Appel iværksat den 27. december 2018 af Linak A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-368/17 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical	16
2019/C 255/23	Sag C-821/18 P: Appel iværksat den 27. december 2018 af Linak A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-367/17 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical	17
2019/C 255/24	Sag C-822/18 P: Appel iværksat den 27. december 2018 af Aldo Supermarkets til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. oktober 2018 i sag T-359/17 — Aldo Supermarkets mod EUIPO — Aldi Einkauf	17
2019/C 255/25	Sag C-310/19 P: Appel iværksat den 15. april 2019 af Boudewijn Schokker til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 8. februar 2019 i sag T-817/17, Schokker mod AESA	17
2019/C 255/26	Sag C-324/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 19. april 2019 — eurocylinder systems AG mod Hauptzollamt Hamburg	18
2019/C 255/27	Sag C-331/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 23. april 2019 — Staatssecretaris van Financiën mod X	19
2019/C 255/28	Sag C-339/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 25. april 2019 — SC Romenero SA og Aris Capital SA mod Autoritatea de Supraveghere Financiară	19
2019/C 255/29	Sag C-341/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30. april 2019 — MH Müller Handels GmbH mod MJ	20
2019/C 255/30	Sag C-345/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16. april 2019 — EUflight.de GmbH mod Eurowings GmbH	21
2019/C 255/31	Sag C-353/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 6. maj 2019 — Interseroh Dienstleistungs GmbH mod Land Nordrhein-Westfalen	22
2019/C 255/32	Sag C-366/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 8. maj 2019 — »BOSOLAR« EOOD mod »CHEZ ELEKTRO BULGARIA« AD	23
2019/C 255/33	Sag C-385/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af International Protection Appeals Tribunal (Irland) den 16. maj 2019 — R.A.T. og D.S. mod Minister for Justice and Equality	25

2019/C 255/34	Sag C-400/19: Sag anlagt den 23. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Ungarn.	25
2019/C 255/35	Sag C-402/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour du travail de Liège (Belgien) den 24. maj 2019 — LM mod Centre public d'action sociale de Seraing.	26
2019/C 255/36	Sag C-410/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 27. maj 2019 — The Software Incubator Ltd mod Computer Associates (UK) Ltd	27
2019/C 255/37	Sag C-440/19 P: Appel iværksat den 6. juni 2019 af Pometon SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 28. marts 2019 i sag T-433/16, Pometon mod Kommissionen	28
Retten		
2019/C 255/38	Sag T-433/15: Rettens dom af 5. juni 2019 — Bank Saderat mod Rådet (Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af sagsøgerens navn på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de pågældende restriktive foranstaltninger — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder).	30
2019/C 255/39	Sag T-399/17: Rettens dom af 6. juni 2019 — Dalli mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — OLAF's undersøgelse — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — ikke-økonomisk tab — årsagsforbindelse)	31
2019/C 255/40	Sag T-539/17: Rettens dom af 6. juni 2019 — EIB mod Syrien (Voldgiftsbestemmelse — låneaftale »Al Thawra« nr. 16405 — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure).	31
2019/C 255/41	Sag T-540/17: Rettens dom af 6. juni 2019 — EIB mod Syrien (Voldgiftsbestemmelse — låneaftale »Electricity Distribution Project« nr. 20948 — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)	32
2019/C 255/42	Sag T-541/17: Rettens dom af 6. juni 2019 — EIB mod Syrien (Voldgiftsbestemmelse — låneaftale »Electricity Transmission Project« nr. 20868 — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)	33
2019/C 255/43	Sag T-614/17: Rettens dom af 6. juni 2019 — Bonnafous mod EACEA (Personalesag — kontraktansatte — afskedigelse ved prøvetidens udløb — normale vilkår for prøvetiden — psykisk chikane — princippet om god forvaltningsskik — omsorgspligt — ret til forsvar — ret til kontradiktion — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — ansvar)	34
2019/C 255/44	Sag T-616/17: Rettens dom af 5. juni 2019 — Siragusa mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — udtræden af tjenesten — ansøgning om pensionering — ændring af vedtægtsbestemmelserne efter ansøgningen — tilbagetrækning af en tidligere afgørelse — ansvar)	34
2019/C 255/45	Sag T-43/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (køretøj VW Bus T 5) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver køretøjet VW Bus T 5 — ældre EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — informeret bruger — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	35

2019/C 255/46	Sag T-191/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (Køretøj VW Caddy Maxi) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver køretøjet VW Caddy Maxi — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — informeret bruger — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. (EF) nr. 6/2002 — bevisbyrde, der påhviler indgiveren af en ugyldighedsbegæring — krav til gengivelsen af et tidligere design).....	36
2019/C 255/47	Sag T-192/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (køretøjet VW Caddy) (EF-design — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — registreret EF-design, der gengiver køretøjet VW Caddy — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — informeret bruger — andet helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — bevisbyrde, der påhviler indgiveren af en ugyldighedsbegæring — krav til gengivelsen af det tidligere design).....	37
2019/C 255/48	Sag T-209/48: Rettens dom af 6. juni 2019 — Porsche mod EUIPO (motorkøretøjer) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver et motorkøretøj — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — mangel på individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002).....	37
2019/C 255/49	Sag T-210/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Porsche mod EUIPO — Autec (biler) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en bil — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002).....	38
2019/C 255/50	Sag T-220/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Torrefazione Caffè Michele Battista mod EUIPO — Battista Nino Caffè (Battistino) (EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Battistino — det ældre ordmærke BATTISTA — erklæring om delvis ugyldighed — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001)).....	39
2019/C 255/51	Sag T-221/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Torrefazione Caffè Michele Battista mod EUIPO — Battista Nino Caffè (BATTISTINO) (EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket BATTISTINO — det ældre EU-ordmærke BATTISTA — ugyldighedserklæring — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 64, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001]).....	40
2019/C 255/52	Sag T-229/18: Rettens dom af 5. juni 2019 — Biolatte mod EUIPO (Biolatte) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Biolatte — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	41
2019/C 255/53	Sag T-272/18: Rettens dom af 5. juni 2019 — EBM Technologies mod EUIPO (MobiPACS) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MobiPACS — absolut registreringshindring — slogan — den relevante kundekreds' opmærksomhedsniveau — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	41
2019/C 255/54	Sag T-273/18: Rettens dom af 5. juni 2019 — Bernaldo de Quirós mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — disciplinærordning — handlinger, der strider mod den anseelse, som er forbundet med funktionen — administrativ undersøgelse — mandat til IDOC — princippet om upartiskhed — princippet om god forvaltningsskik — ret til forsvar — disciplinærsag — princippet om processuel ligestilling — den disciplinære sanktion iverksettelse — proportionalitet — ikke-økonomisk skade)	42

2019/C 255/55	Sag T-538/18: Rettens kendelse af 11. juni 2019 — Dickmanns mod EUIPO (Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt med en ophørsbestemmelse — bestemmelse, hvorefter kontrakten bringes til ophør i tilfælde af, at den ansatte ikke er opført på reservelisten efter en udvælgelsesprøve — rent bekræftende retsakt — søgsmålsfrist — afvisning)	43
2019/C 255/56	Sag T-702/18: Rettens kendelse af 12. juni 2019 — Durand m.fl. mod Parlamentet (Passivitets- og annullationssøgsmål — landbrugspolitik — Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 — dyrevelfærd — anmodning fra medlemmer af medlemmerne af Europa-Parlamentet om nedsættelse af en undersøgelseskommission — Parlamentets stillingtagen — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — oplysende retsakt — afvisning)	43
2019/C 255/57	Sag T-171/19: Rettens kendelse af 7. juni 2019 — Hebberecht mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag — tjenestemænd — disciplinærsag — suspension — fradrag i løn — tilsidesættelse af formkrav — åbenbart afvisningsgrundlag)	44
2019/C 255/58	Sag T-319/19: Sag anlagt den 24. maj 2019 — Gollnisch mod Parlamentet	45
2019/C 255/59	Sag T-327/19: Sag anlagt den 30. maj 2019 — Mubarak mod Rådet	46
2019/C 255/60	Sag T-334/19: Sag anlagt den 4. juni 2019 — Google og Alphabet mod Kommissionen	46
2019/C 255/61	Sag T-336/19: Sag anlagt den 31. maj 2019 — BZ mod Kommissionen	48
2019/C 255/62	Sag T-341/19: Sag anlagt den 6. juni 2019 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER)	49
2019/C 255/63	Sag T-342/19: Sag anlagt den 6. juni 2019 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER)	50
2019/C 255/64	Sag T-349/19: Sag anlagt den 7. juni 2019 — Decathlon mod EUIPO — Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)	51
2019/C 255/65	Sag T-350/19: Sag anlagt den 11. juni 2019 — Bontempi m.fl. mod EUIPO — Sand Cph (WhiteSand)	52
2019/C 255/66	Sag T-352/19: Sag anlagt den 10. juni 2019 — Gamma-A mod EUIPO — Piejūra (Fødevareemballage)	53
2019/C 255/67	Sag T-353/19: Sag anlagt den 10. juni 2019 — Gamma-A mod EUIPO — Piejūra (Fødevareemballage)	54
2019/C 255/68	Sag T-354/19: Sag anlagt den 11. juni 2019 — Palacio Domecq mod EUIPO — Domecq Bodega Las Copas (PALACIO DOMEQC 1778)	55
2019/C 255/69	Sag T-355/19: Sag anlagt den 13. juni 2019 — CE mod Regionsudvalget	56

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 255/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 246 af 22.7.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 238 af 15.7.2019

EUT C 230 af 8.7.2019

EUT C 220 af 1.7.2019

EUT C 213 af 24.6.2019

EUT C 206 af 17.6.2019

EUT C 187 af 3.6.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. maj 2019 — M mod Ministerstvo vnitra (sag C-391/16) samt X (sag C-77/17) og X (sag C-78/17) mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud og Conseil du contentieux des étrangers — Den Tjekkiske Republik og Belgien)

(Forenede sager C-391/16, C-77/17 og C-78/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asylpolitik — international beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — flygtningestatus — artikel 14, stk. 4-6 — afslag på tildeling af flygtningestatus eller tilbagekaldelse heraf i tilfælde af fare for sikkerheden eller samfundet i værtsmedlemsstaten — gyldighed — artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 78, stk. 1, TEUF — artikel 6, stk. 3, TEU — Genèvekonventionen)

(2019/C 255/02)

Processprog: fransk

De forelæggende retter

Nejvyšší správní soud og Conseil du Contentieux des Étrangers

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M (sag C-391/16), X (sag C-77/17) og X (sag C-78/17)

Sagsøgte: Ministerstvo vnitra (sag C-391/16) og Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (sagerne C-77/17 og C-78/17)

Konklusion

Der er i forbindelse med undersøgelsen af artikel 14, stk. 4-6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse ikke fremkommet noget forhold, der kan berøre gyldigheden af disse bestemmelser i forhold til artikel 78, stk. 1, TEUF og artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016
EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Ungarn(Sag C-235/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 63 TEUF — frie kapitalbevægelser — artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ejendomsret — national lovgivning, der ex lege og uden erstatning ophæver brugsrettigheder over landbrugs- og skovbrugsarealer, erhvervet tidligere af juridiske personer eller af fysiske personer, der ikke kan godtgøre et nært slægtskabsforhold med ejeren)

(2019/C 255/03)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari og L. Havas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ved at vedtage § 108, stk. 1, i mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (lov nr. CCXII af 2013 om forskellige bestemmelser og overgangsforanstaltninger vedrørende lov nr. CXXII af 2013 om salg af landbrugs- og skovbrugsarealer) og således ex lege ophæve tidligere stiftede brugsrettigheder over landbrugs- og skovbrugsarealer i Ungarn, som direkte eller indirekte ejes af statsborgere fra andre medlemsstater.
- 2) Ungarn betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 4.12.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen(Sag C-341/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) — udgifter, der er udelukket fra EU-finansiering — udgifter afholdt af Den Helleniske Republik — forordning (EF) nr. 1782/2003 — forordning (EF) nr. 796/2004 — arealstøtteordning — begrebet »permanente græsarealer« — faste finansielle korrektioner — fradrag for en tidligere korrektion)

(2019/C 255/04)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou og E. Leftheriotou, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A. Sauka, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Punkt 2 og 3 i konklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 30. marts 2017, Grækenland mod Kommissionen (T-112/15, EU:T:2017:239), ophæves, for så vidt som Retten for det første frifandt Kommissionen i Den Helleniske Republiks søgsmål ved at begrænse sin undersøgelse til den korrektion for ansøgningsåret 2008, der blev henført til regnskabsåret 2009 vedrørende den finansielle korrektion på 5 %, der blev anvendt på støtten i henhold til den fælles landbrugspolitikens anden søjle angående udvikling af landdistrikterne, og ved ikke at undersøge den korrektion for ansøgningsåret 2008, der blev henført til regnskabsåret 2010 med et beløb på 5 496 524,54 EUR vedrørende den finansielle korrektion på 5 %, der blev anvendt på støtten i henhold til den fælles landbrugspolitikens anden søjle angående udvikling af landdistrikterne, og for det andet traf afgørelse om sagsomkostningerne.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/950/EU af 19. december 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som denne afgørelse vedrører en hensyntagen til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ved beregningen af korrektionen på 5 496 524,54 EUR, af fradraget på 270 175,45 EUR og af den finansielle virkning på 5 226 349,09 EUR, hvad angår de udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt på området for udvikling af landdistrikterne ELFUL Akse 2 (2007-2013, arealrelaterede foranstaltninger), og i forhold til hvilke udgifter der blev pålagt korrektioner for regnskabsåret 2010 på grund af svagheder i systemet til identifikation af landbrugsparceller (LPIS) og kontrollerne på stedet (anden søjle, ansøgningsåret 2008).
- 4) Den Helleniske Republik og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appellsagen.
- 5) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 249 af 31.7.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. maj 2019 — Christa Plessers mod PREFACO NV og Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-509/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — overførsel af virksomheder — direktiv 2001/23/EF — artikel 3-5 — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — undtagelser — insolvensbehandling — procedure for retslig omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence — hel eller delvis redning af virksomheden — national lovgivning, der tillader, at erhververen efter overførslen overtager arbejdstagere efter eget valg)

(2019/C 255/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christa Plessers

Sagsøgte: PREFACO NV og Belgische Staat

Konklusion

Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, særlig direktivets artikel 3-5, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som i tilfælde, hvor en overdragelse af en virksomhed har fundet sted i forbindelse med en procedure for retslig omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence, der er anvendt med henblik på at fortsætte hele eller dele af virksomheden eller dens aktiviteter, giver erhververen ret til at vælge, hvilke arbejdstagere vedkommende ønsker at overtage.

(¹) EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. maj 2019 — VM Vermögens-Management GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og DAT Vermögenmanagement GmbH

(Sag C-653/17 P) (¹)

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — forordning (EU) 2015/2424 — ugyldighedssag — ordmærket Vermögenmanufaktur — ugyldighedserklæring — ret til en retfærdig rettergang — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — tilbagevirkende gyldighed — Rettens kompetence — dommes begrundelse)

(2019/C 255/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: VM Vermögens-Management GmbH (ved Rechtsanwältin T. Dolde og P. Homann)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget) og DAT Vermögenmanagement GmbH

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) VM Vermögens-Management GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. maj 2019 — M. Çoban mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-677/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — tillægsprotokol — artikel 59 — afgørelse 3/80 — social sikring af vandrende arbejdstagere — ophævelse af bopælsklausuler — artikel 6 — ydelse ved invaliditet — standsning — forordning (EU) nr. 883/2004 — særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse — bopælskrav — direktiv 2003/109/EF — fastboende udlænding)

(2019/C 255/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M. Çoban

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Konklusion

Artikel 6, stk. 1, første afsnit, i Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer, sammenholdt med artikel 59 i tillægsprotokollen, undertegnet den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en bestemmelse i national ret, såsom den i hovedsagen omhandlede, som inddrager en tillægsydelse til en tyrkisk statsborger, som vender tilbage til sit oprindelsesland, og som på tidspunktet for sin flytning fra værtsmedlemsstaten har status af fastboende udlænding som omhandlet i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. maj 2019 — Conti 11. Container Schifffahrts-GmbH & Co. KG MS »MSC Flaminia« mod Land Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München I — Tyskland)

(Sag C-689/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — overførsel af affald — forordning (EF) nr. 1013/2006 — affald underlagt proceduren med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke — overførsler inden for Den Europæiske Union — artikel 1, stk. 3, litra b) — udelukkelse fra anvendelsesområdet — affald opstået om bord på skibe — affald om bord på et skib efter et havari)

(2019/C 255/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MS »MSC Flaminia«

Sagsøgt: Land Niedersachsen

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald skal fortolkes således, at reststoffer i form af metalskrot og slukningsvand iblandet slam og lastrester som de i hovedsagen omhandlede, der er opstået ved et havari ombord på et skib, skal anses for at være affald opstået om bord på skibe som omhandlet i denne bestemmelse, som følgelig er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, indtil det losses med henblik på nyttiggørelse eller bortskaffelse.

(¹) EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. maj 2019 — AB »Achema«, AB »Orlen Lietuva« og AB »Lifosa« mod Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas — Litauen)

(Sag C-706/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — foranstaltninger med henblik på kompensation til leverandører af tjenesteydelser af offentlig interesse i elektricitetssektoren — begrebet »støtte, som påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«, og »som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene« — begrebet »selektiv fordel« — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — kompensation af omkostninger forbundet med gennemførelsen af forpligtelser til offentlig tjeneste)

(2019/C 255/09)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AB »Achema«, AB »Orlen Lietuva« og AB »Lifosa«

Sagsøgt: Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)

Procesdeltagere: Lietuvos Respublikos energetikos ministerija og UAB »Baltpool«

Konklusion

- 1) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at midler, der er bestemt til at finansiere en ordning for tjenesteydelser af offentlig interesse, som tjenesteydelserne af offentlig interesse i elektricitetssektoren, udgør statsmidler som omhandlet i denne bestemmelse.

- 2) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at såfremt distributions- og transmissionsnetoperatørerne modtager midler, som er bestemt til at finansiere tjenesteydelser af offentlig interesse i elektricitetssektoren, som kompensation for det tab, de lider ved forpligtelsen til at købe elektricitet fra bestemte elproducenter til en fast pris og til at afbalancere denne, udgør denne kompensation en fordel som omhandlet i denne bestemmelse, som er indrømmet elproducenterne.
- 3) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at midler, som er bestemt til visse leverandører af tjenesteydelser af offentlig interesse i elektricitetssektoren, i en situation som den i hovedsagen omhandlede skal anses for at give disse en selektiv fordel som omhandlet i denne bestemmelse og for at kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 4) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en ordning som ordningen vedrørende tjenesteydelser af offentlig interesse i elektricitetssektoren ikke skal anses for at være en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste som omhandlet i dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), medmindre den forelæggende ret fastslår, at nogle af tjenesteydelserne af offentlig interesse i elektricitetssektoren faktisk opfylder de fire betingelser, der er opregnet i denne doms præmis 88-93.
- 5) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en statslig intervention som ordningen for tjenesteydelser af offentlig interesse i elektricitetssektoren skal anses for at fordreje eller kunne fordreje konkurrencen.

(¹) EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. maj 2019 — Christian Füllä mod Toolport GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Norderstedt — Tyskland)

(Sag C-52/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 1999/44/EF — den leverede forbrugsvares manglende overensstemmelse med købsaftalen — artikel 3 — forbrugerens ret til at få forbrugsvaren bragt i overensstemmelse med købsaftalen uden vederlag, inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe — fastlæggelse af det sted, hvor forbrugeren skal stille en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, til rådighed for sælgeren med henblik på, at denne bringes i overensstemmelse med købsaftalen — begrebet at få forbrugsvaren bragt i overensstemmelse med købsaftalen »gratis/uden vederlag« — forbrugerens ret til at hæve købet)

(2019/C 255/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Norderstedt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Füllä

Sagsøgt: Toolport GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed skal fortolkes således, at medlemsstaterne har kompetence til at fastsætte det sted, hvor forbrugeren skal stille en vare, der er købt ved fjernsalg, til rådighed for sælgeren med henblik på, at denne bringes i overensstemmelse med købsaftalen i henhold til denne bestemmelse. Stedet skal være egnet til at sikre, at afhjælpning eller omlevering sker uden vederlag, inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren under hensyntagen til varens art og forbrugernes formål med at anskaffe varen. I denne forbindelse skal den nationale ret anlægge en fortolkning, som er i overensstemmelse med direktiv 1999/44, herunder i givet fald ændre en fast retspraksis, såfremt denne er baseret på en fortolkning af national ret, der er uforenelig med direktivets formål.
- 2) Artikel 3, stk. 2-4, i direktiv 1999/44 skal fortolkes således, at forbrugernes ret til, at en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, bringes i overensstemmelse med købsaftalen »uden vederlag«, ikke omfatter en forpligtelse for sælgeren til med henblik herpå at yde et forskud til omkostningerne til fremsendelse af varen til sit forretningssted, medmindre det for forbrugeren vil indebære en byrde at lægge ud for disse omkostninger, som kan afskrække den pågældende fra at påberåbe sig sine rettigheder, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.
- 3) Artikel 3, stk. 3, sammenholdt med artikel 3, stk. 5, andet led, i direktiv 1999/44 skal fortolkes således, at en forbruger, som har underrettet sælgeren om, at en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, ikke er i overensstemmelse med købsaftalen, og hvis forsendelse til sælgerens forretningssted muligvis kan indebære en væsentlig ulempe for forbrugeren, og som har stillet denne vare til rådighed for sælgeren på sin bopæl med henblik på, at denne bringes i overensstemmelse med købsaftalen, i en situation som den i hovedsagen omhandlede har ret til at hæve købet på grund af manglende opfyldelse inden for en rimelig tid, hvis sælgeren ikke har truffet nogen passende foranstaltninger for at bringe varen i overensstemmelse med købsaftalen, herunder underrettet forbrugeren om, på hvilket sted varen skal stilles til rådighed for sælgeren med henblik på, at den bringes i overensstemmelse med købsaftalen. I denne forbindelse tilkommer det den nationale ret ved hjælp af en fortolkning, som er i overensstemmelse med direktiv 1999/44, at sikre forbrugeren retten til at hæve købet.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. maj 2019 — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) mod Deutsche Bank SAE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional — Spanien)

(Sag C-55/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — direktiv 2003/88/EF — artikel 3 og 5 — daglig og ugentlig hviletid — artikel 6 — maksimal ugentlig arbejdstid — direktiv 89/391/EØF — arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet — forpligtelse til at oprette et system til måling af længden af hver enkelt arbejdstagers arbejdstid)

(2019/C 255/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Sagsøgt: Deutsche Bank SAE

Procesdeltagere: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA) og Confederación Intersindical Galega (CIG)

Konklusion

Artikel 3, 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, sammenholdt med såvel artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som artikel 4, stk. 1, artikel 11, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der ifølge den fortolkning, der er anlagt heraf i national retspraksis, ikke pålægger arbejdsgiverne en forpligtelse til at oprette et system til måling af længden af hver enkelt arbejdstagers arbejdstid.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Sabine Tuerck

(Sag C-132/18 P) (¹)

(Appel — personalesag — pensioner — overførsel af pensionsrettigheder, der er erhvervet i en national pensionsordning, til Den Europæiske Unions pensionsordning — fradrag af den revurdering, der er opstået mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel)

(2019/C 255/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, B. Mongin og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Sabine Tuerck (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. maj 2019 — Skatteministeriet mod Estron A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-138/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — tarifiering — connectorer til høreapparater — dele og tilbehør — kombineret nomenklatur — underposition 85444290, 90214000 og 90219010)

(2019/C 255/13)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgt: Estron A/S

Konklusion

- 1) Bestemmelse 2, litra a), til kapitel 90 i den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008, sammenholdt med de almindelige tarifieringsbestemmelser 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, skal fortolkes således, at den heri indeholdte formulering »dele og tilbehør, der i sig selv er varer henhørende under en position i dette kapitel eller i kapitel 84, 85 eller 91«, kun omfatter de firecifrede positioner i disse kapitler.
- 2) Det tilkommer den forelæggende ret at foretage tarifieringen af de i hovedsagen omhandlede connectorer i lyset af de oplysninger, som Domstolen har givet i sin besvarelse af de spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt den.
- 3) Bestemmelse 1, litra m), til afsnit XVI i den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 1031/2008, skal fortolkes således, at hvis en vare henhører under den kombinerede nomenklatures kapitel 90, kan den ikke tillige henhøre under nomenklaturens kapitel 84 og 85.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. maj 2019 — CJ mod Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

(Sag C-170/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansat — Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse af kontrakten — opfyldelse af en dom afsagt af Retten for EU-Personalesager — en annullationsdoms retskraft — grænser)

(2019/C 255/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: CJ (ved dikogoros V. Kolias)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) CJ betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 301 af 27.8.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 16. maj 2019 — Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-204/18 P) (¹)

*(Appel — miljø — forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter — forordning (EU) nr. 1143/2014 — gennemførelsesforordning (EU) 2016/1141 — vedtagelse af en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan — opførelse på listen af arten *Procambarus clarkii*)*

(2019/C 255/15)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (ved advokat A. Uceda Sosa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 268 af 30.7.2018.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. maj 2019 — Krohn & Schröder GmbH mod
Hauptzollamt Hamburg-Hafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)**

(Sag C-226/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 212a — importprocedurer — toldskyld — fritagelse — dumping — tilskud — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 og nr. 1239/2013 om indførelse af en antidumpingtold og en udligningstold — fritagelser)

(2019/C 255/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krohn & Schröder GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Konklusion

- 1) Artikel 212a i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at den omfatter den fritagelse for antidumpingtold og udligningstold, der er fastsat i henholdsvis artikel 3, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, og i artikel 2, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.
- 2) Artikel 212a i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 648/2005, skal fortolkes således, at når den anvendes på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter artikel 204, stk. 1, i forordning nr. 2913/92, som ændret, som følge af overskridelse af en frist som omhandlet i denne forordnings artikel 49, stk. 1, er betingelsen i artikel 3, stk. 1, litra a), i gennemførelsesforordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra a), i gennemførelsesforordning nr. 1239/2013 ikke opfyldt, når den virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med den i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU af 4. december 2013 om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode nævnte virksomhed, som har fremstillet, afsendt og faktureret de pågældende varer, ikke var aktiv som importør af de pågældende varer og ikke havde stået for deres overgang til fri omsætning, selv om den havde til hensigt at gøre det og også faktisk fik de pågældende varer leveret.

⁽¹⁾ EUT C 268 af 30.7.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelný Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-235/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 135, stk. 1, litra b) — levering af varer — fritagelse i forbindelse med andre aktiviteter — ydelse og formidling af lån — tankkort)

(2019/C 255/17)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelný Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Konklusion

Artikel 135, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et moderselskabs tilrådighedsstilling af tankkort for dets datterselskaber under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, der giver de sidstnævnte mulighed for at foretage brændstofpåfyldning af de køretøjer, hvis transport de varetager, kan kvalificeres som en ydelse af lån, der er fritaget for merværdiafgift i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. maj 2019 — KORADO, a.s. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Ostravě — pobočka v Olomouci — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-306/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles toltarif — tarifering — kombineret nomenklatur — svejsede stykker stål — radiatorer til centralopvarmning, ikke elektrisk opvarmede — pos. 7307 og 7322 — begreberne »dele« til radiatorer og »rørfittings« — gennemførelsesforordning (EU) 2015/23 — gyldighed)

(2019/C 255/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě — pobočka v Olomouci

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KORADO, a.s.

Sagsøgt: Generální ředitelství cel

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, skal fortolkes således, at svejsede stykker stål som de i hovedsagen omhandlede, med forbehold af den forelæggende rets bedømmelse af samtlige faktiske oplysninger, som den har til rådighed, skal tariferes i pos. 7307 i den kombinerede nomenklatur som »rørfittings«.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Appel iværksat den 18. december 2018 af FCA US LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-109/17 — FCA US mod EUIPO — Busbridge

(Sag C-795/18 P)

(2019/C 255/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: FCA US LLC (ved C. Morcom QC)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 20. juni 2019 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 18. december 2018 af Saga Furs Oyj til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. oktober 2018 i sag T-313/18 — Saga Furs mod EUIPO — Support Design

(Sag C-805/18 P)

(2019/C 255/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Saga Furs Oyj (ved luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja J. Kaulo)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Support Design AB

Ved kendelse af 12. juni 2019 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 21. december 2018 af OY til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. oktober 2018 i sag T-605/16, OY mod Kommissionen

(Sag C-816/18 P)

(2019/C 255/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: OY (ved advokats S. Rodrigues og N. Flandin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 12. juni 2019 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 27. december 2018 af Linak A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-368/17 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical

(Sag C-820/18 P)

(2019/C 255/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Linak A/S (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse afsagt den 19. juni 2019 afvist appellen.

Appel iværksat den 27. december 2018 af Linak A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-367/17 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical

(Sag C-821/18 P)

(2019/C 255/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Linak A/S (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard og Rechtsanwalt J. Fuhrmann)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 19. juni 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 27. december 2018 af Aldo Supermarkets til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. oktober 2018 i sag T-359/17 — Aldo Supermarkets mod EUIPO — Aldi Einkauf

(Sag C-822/18 P)

(2019/C 255/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Aldo Supermarkets (ved avocat M. Thewes)

De andre parter i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Ved kendelse af 4. juni 2018 har Domstolen (Sjette Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 15. april 2019 af Boudewijn Schokker til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 8. februar 2019 i sag T-817/17, Schokker mod AESA

(Sag C-310/19 P)

(2019/C 255/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Boudewijn Schokker (ved avocats T. Martin og S. Orlandi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Annullation af kendelse afsagt den 8. februar 2019 i sag T-817/17, Schokker mod AESA.
- Sagen hjemvises til Retten
- Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge appellanten begik Retten, for det første, en retlig fejl, ved at frifinde appelindstævnte med en begrundelse, som Retten fremførte ex officio og fejlagtigt kvalificerede som »åbenbar«. Retten tilsidesatte således artikel 126 i Rettens procesreglement og appellants ret til forsvar.

Appellanten har, for det andet, gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at konkludere, at det ville være irrelevant at efterprøve grundene til tilbagetrækningen af det omtvistede ansættelsestilbud, da et ansættelsestilbud under alle omstændigheder altid ville kunne tilbagetrækkes på et hvilket som helst tidspunkt og uden nogen betingelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 19. april 2019 — eurocylinder systems AG mod Hauptzollamt Hamburg

(Sag C-324/19)

(2019/C 255/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: eurocylinder systems AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg

Præjudicielt spørgsmål

Er Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 ⁽¹⁾ af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina gyldig?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 262, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 23. april 2019 — Staatssecretaris van Financiën mod X

(Sag C-331/19)

(2019/C 255/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: X

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det i bilag III, nr. 1), til momsdirektivet af 2006 ⁽¹⁾ anvendte begreb levnedsmidler fortolkes således, at der herved i overensstemmelse med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽²⁾ af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, skal forstås alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvorledes skal dette begreb da defineres?

- 2) Såfremt spiselige produkter eller drikkevarer ikke kan anses for levnedsmidler bestemt til at indtages af mennesker, på grundlag af hvilke kriterier skal det da afgøres, om sådanne produkter normalt er bestemt til at anvendes som supplement til eller i stedet for levnedsmidler?«

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 25. april 2019 — SC Romenero SA og Aris Capital SA mod Autoritatea de Supraveghere Financiară

(Sag C-339/19)

(2019/C 255/28)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellanter: SC Romenero SA og Aris Capital SA

Indstævnt: Autoritatea de Supraveghere Financiară

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 63 ff. i TEUF, sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/25/EF ⁽¹⁾ og artikel 87 i direktiv 2001/34/EF ⁽²⁾, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivningsmæssig ramme [i dette tilfælde artikel 2, stk. 3, litra j), i CNVM's forordning nr. 1/2006], hvorved der indføres en retlig formodning om, at der er tale om samordnet praksis i forbindelse med kapitalandele i selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, og som sidestilles med alternative investeringsfonde (de såkaldte finansielle investeringselskaber (SIF)), med hensyn til:

- 1) personer, der har foretaget eller foretager fælles økonomiske transaktioner med eller uden tilknytning til kapitalmarkederne, og
- 2) personer, som i forbindelse med deres økonomiske transaktioner anvender finansielle ressourcer af samme oprindelse eller fra forskellige enheder, der er involverede personer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21.4.2004 om overtagelsestilbud (EUT 2004, L 142, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28.5.2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EUT 2001, L 184, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30. april 2019 — MH Müller Handels GmbH mod MJ

(Sag C-341/19)

(2019/C 255/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MH Müller Handels GmbH

Sagsøgt: MJ

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾, baseret på en intern regel i en privat virksomhed kun være hensigtsmæssig, hvis der ifølge denne regel er forbud mod at bære enhver form for synlige symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, og ikke kun mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:
 - a) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at rettighederne i artikel 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) skal tages i betragtning ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter?

- b) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at der kan tages hensyn til nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, som værende gunstigere bestemmelser som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål, litra a) og litra b) besvares benægtende:

Skal nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, ved undersøgelsen af en instruks baseret på en intern regel i en privat virksomhed, og som indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, ikke finde anvendelse på grund af den primære EU-ret, selv om den primære EU-ret, som f.eks. chartrets artikel 16, anerkender national lovgivning og praksis?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16. april 2019 —
EUflight.de GmbH mod Eurowings GmbH**

(Sag C-345/19)

(2019/C 255/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EUflight.de GmbH

Sagsøgt: Eurowings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 4, 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 (¹) fortolkes således, at passagerer, der befordres til det endelige bestemmelsessted med den reserverede flyvning mere end en time før det planlagte afgangstidspunkt, modtager en kompensation, idet forordningens artikel 7 anvendes analogt?
- 2) Kan kompensationen, afhængigt af flyvningens længde, nedsættes i henhold til artikel 7, stk. 2, når ankomsttidspunktet ligger før de i denne bestemmelse nævnte forsinkelser i forhold til det planlagte ankomsttidspunkt, ja endog før det planlagte ankomsttidspunkt?

- 3) Er det udelukket at nedsætte kompensationen, når afgangstidspunktet ligger så længe før det planlagte afgangstidspunkt, at tidsforskellen er større end den i artikel 7, stk. 2, fastsatte grænse for forsinkelser (altså mere end to, tre eller fire timer)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 6. maj 2019 —
InterseroH Dienstleistungs GmbH mod Land Nordrhein-Westfalen**

(Sag C-353/19)

(2019/C 255/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: InterseroH Dienstleistungs GmbH

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (¹), navnlig bilag III, sammenholdt med indgang B 3020 i bilag IX til Baselkonventionen (²), fortolkes således, at der med hensyn til de led, der er indeholdt i denne indgang, er tale om forskellige enkelte indgange som omhandlet i forordning nr. 1013/2006?

- b) Såfremt det første spørgsmål, litra a), besvares benægtende:

Omfatter indgang B 3020 blandet affald af papir og pap, hvori der — som i det affald, der er omhandlet i tvisten i hovedsagen — ud over let emballage af papir, pap og kartonnage også er indeholdt væskekartoner af klæbet/lamineret pap?

2. Såfremt det første spørgsmål, litra b), besvares bekræftende:

- a) Skal indgang B 3020, henholdsvis dennes fjerde led, fortolkes således, at den/det kræver absolut frihed for fremmede stoffer (»Fremdstofffreiheit«), således forstået, at det er udelukket at henføre affald til denne indgang, hvis affaldet — uafhængigt af dets mængde og farepotentiale — indeholder andre stoffer end affald og skrot af papir og pap (fremmede stoffer)?

- b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), besvares benægtende:

Kan en fremmedstofandel i affald, navnlig på grund af dens mængde, også være til hinder for en henføring til indgang B3020, henholdsvis denne indgangs fjerde led, hvis betingelserne for den såkaldte »chapeau« i bilag III til forordning nr. 1013/2006 ikke er opfyldt, dvs. at risiciene i forbindelse med affaldet på grund af kontamineringen gennem andre materialer ikke er så forhøjede, at anvendelsen af proceduren med skriftlig forhåndsmeldelse og samtykke under hensyntagen til de i bilag III i direktiv 2008/98/EF⁽³⁾ nævnte farlige egenskaber synes passende, og den miljømæssigt forsvarlige nyttiggørelse af affaldet ikke forhindres?

3. Såfremt det første spørgsmål, litra b), besvares benægtende:

- a) Skal nr. 3), litra g), i bilag IIIA til forordning nr. 1013/2006 fortolkes således, at det kræver absolut frihed for fremmede stoffer (»Fremdstoffreiheit«), således forstået, at henføringen af blandet affald til denne indgang er udelukket, hvis det blandede affald — uafhængigt af dets mængde og farepotentiale — indeholder andet end det i de første tre led i indgang B3020 nævnte affald (fremmede stoffer)?

- b) Såfremt det tredje spørgsmål, litra a), besvares benægtende:

Kan fremmede stoffer, som ikke i et hvert tilfælde er til hinder for en henføring til nr. 3), litra g), i bilag IIIA til forordning nr. 1013/2006, også være affald, der isoleret set skulle henføres til det fjerde led i indgang B3020?

(¹) EUT 2006, L 190, s.1.

(²) Baselkonventionen af 22.3.1989 om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf.

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 8. maj 2019 — »BOSOLAR« EOOD mod »CHEZ ELEKTRO BULGARIA« AD

(Sag C-366/19)

(2019/C 255/32)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »BOSOLAR« EOOD

Sagsøgt: »CHEZ ELEKTRO BULGARIA« AD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der fastsætter friheden til at oprette og drive egen virksomhed i Unionens retsorden, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 18 i Prehodni i zaklyuchitelni razporedbi na Zakona za izmenenie i dopalnenie na zakona za energetikata (overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser til loven om ændring og supplerung af energiloven, herefter »lov om ændring af energiloven«), hvorefter et af de væsentlige kontraktelementer (prisen) ved en lovgivningsmæssig retsakt ændres til fordel for den ene kontrahent på trods af den indgåede kontrakt og det eksisterende kontraktforhold, som er omfattet af særlige bestemmelser i den gældende lovgivning?
- 2) Skal retssikkerhedsprincippet fortolkes således, at det er til hinder for en ny ordning vedrørende retsforhold, der allerede er stiftet mellem privatpersoner eller mellem staten og privatpersoner på grundlag af særlige bestemmelser, når denne nye ordning påvirker de privatretlige personers berettigede forventninger og rettigheder, de allerede har erhvervet, negativt?
- 3) Skal princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som grundlæggende princip i EU-retten henset til Domstolens dom af 10. september 2009, Plantanol (C-201/08, EU:C:2009:539), fortolkes således, at det er til hinder for, at en medlemsstat ændrer den gældende retlige ordning for produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder uden i tilstrækkelig grad at sikre forudsigeligheden, idet medlemsstaten før tiden ophæver lovbestemte foranstaltninger til fremme af produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er knyttet til langfristede kontrakter om køb af elektricitet, i modstrid med de betingelser, hvorunder private aktører har investeret i produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder og har indgået langfristede kontrakter om køb af elektricitet med statsligt regulerede elforsyningsvirksomheder?
- 4) Skal artikel 3 og 4 i direktiv 2009/28/EF ⁽¹⁾ om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder henset til 8. og 14. betragtning til dette direktiv fortolkes således, at de pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at sikre retssikkerhed for investorerne inden for produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder solenergi, gennem nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Er en national bestemmelse som § 18 i lov om ændring af energiloven, der i væsentlig grad ændrer præferencebetingelserne for køb af elektricitet fra vedvarende energikilder også for så vidt angår langfristede kontrakter om køb af elektricitet fra sådanne energikilder, der allerede er indgået, i overensstemmelse med de oprindeligt vedtagne nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, tilladt i henhold til artikel 3 og 4 i direktiv 2009/28 sammenholdt med 8. og 14. betragtning hertil?

- 5) Hvordan skal begrebet »medlemsstat« fortolkes med henblik på anvendelsen af EU-retten på nationalt plan? Omfatter dette begreb henset til Domstolens dom af 12. juli 1990, Foster m.fl. (C-188/89, EU:C:1990:313), og Domstolens efterfølgende domme i denne praksis også leverandøren af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse (elforsyning), som det sagsøgte selskab i den verserende retssag, som på lovbestemte vilkår er blevet overdraget leveringen af denne tjenesteydelse i medfør af en statslig myndigheds retsakt og under denne myndigheds kontrol?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af International Protection Appeals Tribunal (Irland) den 16. maj 2019 — R.A.T. og D.S. mod Minister for Justice and Equality

(Sag C-385/19)

(2019/C 255/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

International Protection Appeals Tribunal

Parter i hovedsagen

Klagere: R.A.T. og D.S.

Indklaget: Minister for Justice and Equality

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der fastsat separate kategorier af »ansøgere« i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾?
- 2) Hvilken form for adfærd udgør en forsinkelse, der kan tilskrives ansøgeren, som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2013/33/EU?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 96).

Sag anlagt den 23. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-400/19)

(2019/C 255/34)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos, A. Lewis og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter ⁽¹⁾, idet det har begrænset fastsættelsen af priserne for salg af landbrugs- og fødevarer, særligt henset til § 3, stk. 2, litra u), i mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló, 2009. évi XCV. törvény (lov nr. XCV af 2009 om leverandørers forbud mod urimelig handelspraksis med hensyn til landbrugs- og fødevarer).
- Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Lov nr. XCV af 2009 om leverandørers forbud mod urimelig handelspraksis med hensyn til landbrugs- og fødevarer (herefter »Tfmtv«) indførte særlige bestemmelser for sektoren med hensyn til fastsættelsen af detailpriser på de omhandlede produkter.

Kommissionen er af den opfattelse, at Tfmtv's § 3, stk. 2, litra u), ikke henviser til landbrugs- og fødevarers karakteristika, men alene til formerne for salg af disse, hvorfor det må antages, at der er tale om en bestemmelse, der vedrører former for salg som omhandlet i dommen Keck og Mithouard (jf. dom af 24.11.1993, Keck og Mithouard, forenede sager C-267/91 og C-268/91, EU:C:1993:905). På grundlag af en analyse af denne foranstaltnings virkninger kan det fastslås, at den svarer til en kvantitativ restriktion af samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 34 TEUF.

Efter Kommissionens opfattelse påvirker Tfmtv's § 3, stk. 2, litra u), i praksis ikke salget af indenlandske og udenlandske produkter på samme måde, og den udgør hverken en passende eller forholdsmæssig foranstaltning i forhold til et med denne knyttet legitimt mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour du travail de Liège (Belgien) den 24. maj 2019 — LM mod Centre public d'action sociale de Seraing

(Sag C-402/19)

(2019/C 255/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LM

Sagsøgt: Centre public d'action sociale de Seraing

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 57, stk. 2, første afsnit, nr. 1, i Belgiens organiske lov af 8. juli 1976 om offentlige socialcentre i strid med artikel 5 og 13 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og samme direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), samt artikel 7 og [21] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, således som Domstolen fortolkede dem i Abdida-dommen af 18. december 2014 (C-562/13):

- *for det første* med hensyn til, at den medfører, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold på en medlemsstats område i videst muligt omfang fratages dækning af dennes grundlæggende behov under behandlingen af det søgsmål om annullation og suspension, som vedkommende har anlagt i eget navn og [som] repræsentant for sit dengang mindreårige barn, til prøvelse af en afgørelse, ved hvilken de pålægges at forlade en medlemsstats område,
- *for det andet* dels når omtalte barn, der i dag er myndigt, lider af en alvorlig sygdom, og fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte vedkommende for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, dels når lægerne finder tilstedeværelsen af den pågældende forælder hos sit myndige barn strengt nødvendig som følge af barnets helbredsmæssige sårbarhed (recidiverende seglcelleanæmikriser og påkrævet kirurgisk indgreb med henblik på at undgå lammelse)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 27. maj 2019 — The Software Incubator Ltd mod Computer Associates (UK) Ltd

(Sag C-410/19)

(2019/C 255/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Appellant: The Software Incubator Ltd

Indstævnt: Computer Associates (UK) Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en kopi af computersoftware leveres til en agenturgivers kunder elektronisk og ikke på et fysisk medium, udgør den da »varer« i den forstand, [org. s. 8] hvori udtrykket er anvendt i definitionen af en selvstændig handelsagent i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 86/653/EØF af december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«)?
- 2) Når computersoftware leveres til en agenturgivers kunder ved tildeling til kunden af en tidsbegrænset licens til at anvende en kopi af computersoftware, udgør dette da »salg af varer« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i definitionen af handelsagent i direktivets artikel 1, stk. 2?

⁽¹⁾ EFT 1986, L 382, s. 1.

Appel iværksat den 6. juni 2019 af Pometon SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 28. marts 2019 i sag T-433/16, Pometon mod Kommissionen

(Sag C-440/19 P)

(2019/C 255/37)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Pometon SpA (ved avvocati E. Fabrizi, V. Veneziano og A. Molinaro)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Principal: Den appellerede dom ophæves for så vidt angår den del, hvor anbringenderne om, at den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed, forkastes, og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse.

Subsidiært:

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten med urette udelukkede, at Pometons påståede deltagelse i det foreholdte kartel var afbrudt i perioden fra den 18. november 2005 til den 20. marts 2007, og Domstolen nedsætter følgelig under udøvelse af sin fulde prøvelsesret den bøde, som Pometon er blevet pålagt.
- Under alle omstændigheder nedsætter Domstolen under udøvelse af sin fulde prøvelsesret den bøde, som Pometon er blevet pålagt, idet Retten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet.

Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne og alle andre omkostninger afholdt af appellanten i forbindelse med nærværende sag og sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har appellanten fremsat fire anbringender.

1. **Første anbringende:** Retten foretog en forkert anvendelse af de grundlæggende principper, som EU's retsorden er støttet på, det vil sige princippet om uskyldsformodning og princippet om upartisk afgørelse, idet den undlod at kritisere Kommissionens tilsidesættelse af disse grundlæggende principper.
2. **Andet anbringende:** Retten tilsidesatte principperne om bevisbyrde og undlod at anvende princippet om uskyldsformodning, da den tiltrådte Kommissionens konklusioner om, at Pometon havde deltaget i det påståede kartel, og den gav endvidere en selvmodsigende og/eller utilstrækkelig begrundelse i denne forbindelse.

Retten konkluderede, at appellanten var skyldig, på grundlag af formodninger og »sandsynligheder«, idet den i øvrigt i absolut generelle vendinger anførte de dokumenter, som dannede grundlag for disse antagelser.

3. **Tredje anbringende:** Retten foretog en forkert anvendelse af principperne om bevisbyrde og undlod at anvende princippet om uskyldsformodning, da den erklærede, at Kommissionen i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at Pometon ikke havde afbrudt sin deltagelse i overtrædelsen i den cirka seks måneder lange periode fra den 18. november 2005 til den 20. marts 2007, selv om den med hensyn til denne periode ikke rådede over beviser for hemmelige kontakter, og den gav endvidere en selvmodsigende og/eller utilstrækkelig begrundelse i denne forbindelse.
 4. **Fjerde anbringende:** Retten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet i forbindelse med fastsættelsen af den bøde, som Pometon er blevet pålagt, og den gav en selvmodsigende og/eller utilstrækkelig begrundelse i denne forbindelse. Navnlig fastsatte Retten på ny den bøde, som appellanten er blevet pålagt, ved at identificere en procentsats af bødens grundbeløb, som ikke stemmer overens med de procentsatser for nedsættelse, som Kommissionen har anvendt på settling parties, og den gav ikke nogen objektiv begrundelse for denne behandling.
-

RET TEN

Rettens dom af 5. juni 2019 — Bank Saderat mod Rådet

(Sag T-433/15) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af sagsøgerens navn på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de pågældende restriktive foranstaltninger — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2019/C 255/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Saderat plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors S. Jeffrey, S. Ashley og A. Irvine, M. Demetriou, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bishop og N. Rouam, derefter ved M. Bishop og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved M. Konstantinidis og D. Gauci, derefter ved M. Konstantinidis, A. Tizano og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen af sagsøgerens navn på den liste over udpegede personer og enheder, der fremgår af Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19. april 2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2007, L 103, s. 1), Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT 2010, L 281, s. 1), og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bank Saderat plc bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Rettens dom af 6. juni 2019 — Dalli mod Kommissionen(Sag T-399/17) ⁽¹⁾**(Ansvar uden for kontraktforhold — OLAF's undersøgelse — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — ikke-økonomisk tab — årsagsforbindelse)**

(2019/C 255/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: John Dalli (St. Julians, Malta) (ved advokaterne L. Levi og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af den angiveligt ulovlige adfærd udvist af Kommissionens og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i forbindelse med sagsøgerens ophør som medlem af Kommissionen den 16. oktober 2012.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) John Dalli bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Rettens dom af 6. juni 2019 — EIB mod Syrien(Sag T-539/17) ⁽¹⁾**(Voldgiftsbestemmelse — låneaftale »Al Thawra« nr. 16405 — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)**

(2019/C 255/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Den Europæiske Investeringsbank (først ved P. Chamberlain, T. Gilliams, F. Oxangoiti Briones og J. Shirran, derefter ved F. Oxangoiti Briones, J. Klein og J. Shirran, som befuldmægtigede, bistået af advokat D. Arts og solicitor T. Cusworth)

Sagsøgt: Den Syriske Arabiske Republik

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Den Syriske Arabiske Republik tilpligtes at tilbagebetale de beløb, som skyldes i forbindelse med låneaftale »Al Thawra« nr. 16405, med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Den Syriske Arabiske Republik tilbagebetaler beløb på 404 792,06 EUR, 954 331,07 GBP, 29 130 433,00 JPY og 1 498 184,58 USD til Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB).
- 2) Nævnte beløb tillægges morarenter på 4,52% årligt af hovedstolen og renter i henhold til låneaftalen fra den 9. august 2017, indtil betaling sker.
- 3) I øvrigt frifindes Den Syriske Arabiske Republik.
- 4) Den Syriske Arabiske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 369 af 30.10.2017.

Rettens dom af 6. juni 2019 — EIB mod Syrien

(Sag T-540/17) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse — låneaftale »Electricity Distribution Project« nr. 20948 — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)

(2019/C 255/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Den Europæiske Investeringsbank (først ved P. Chamberlain, T. Gilliams, F. Oxangoiti Briones og J. Shirran, derefter ved F. Oxangoiti Briones, J. Klein og J. Shirran, som befuldmægtigede, bistået af advokat D. Arts og solicitor T. Cusworth)

Sagsøgt: Den Syriske Arabiske Republik

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Den Syriske Arabiske Republik tilpligtes at tilbagebetale beløb, som skyldes i forbindelse med låneaftale »Electricity Distribution Project« nr. 20948, med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Den Syriske Arabiske Republik tilbagebetaler et beløb på 52 657 141,77 EUR til Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB).

- 2) Nævnte beløb tillægges morarenter af hovedstolen og renter i henhold til låneaftalen, beregnet efter den metode, som er fastsat i artikel 3, stk. 2, i låneaftale »Electricity Distribution Project« nr. 20948, indgået mellem EIB og Den Syriske Arabiske Republik den 5. februar 2001 og ændret ved skrivelser af 3. oktober 2003, 28. februar 2006, 9. maj og 8. oktober 2007, fra den 9. august 2017, indtil betaling sker.
- 3) I øvrigt frifindes Den Syriske Arabiske Republik.
- 4) Den Syriske Arabiske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 369 af 30.10.2017.

Rettens dom af 6. juni 2019 — EIB mod Syrien

(Sag T-541/17) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse — låneaftale »Electricity Transmission Project« nr. 20868 — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)

(2019/C 255/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Den Europæiske Investeringsbank (først ved P. Chamberlain, T. Gilliams, F. Oxangoiti Briones og J. Shirran, derefter ved F. Oxangoiti Briones, J. Klein og J. Shirran, som befuldmægtigede, bistået af advokat D. Arts og solicitor T. Cusworth)

Sagsøgt: Den Syriske Arabiske Republik

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Den Syriske Arabiske Republik tilpligtes at tilbagebetale beløb, som skyldes i forbindelse med låneaftale »Electricity Transmission Project« nr. 20868, med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Den Syriske Arabiske Republik tilbagebetaler beløb på 38 934 400,51 EUR og 3 383 971,66 CHF til Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB).
- 2) Nævnte beløb tillægges morarenter, beregnet efter den metode, som er fastsat i artikel 3, stk. 2, i låneaftale »Electricity Transmission Project« nr. 20868, indgået mellem EIB og Den Syriske Arabiske Republik den 14. december 2000 og ændret den 20. december 2004, af hovedstolen og renter i henhold til låneaftalen fra den 9. august 2017, indtil betaling sker.
- 3) I øvrigt frifindes Den Syriske Arabiske Republik.
- 4) Den Syriske Arabiske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 369 af 30.10.2017.

Rettens dom af 6. juni 2019 — Bonnafous mod EACEA(Sag T-614/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — afskedigelse ved prøvetidens udløb — normale vilkår for prøvetiden — psykisk chikane — princippet om god forvaltningsskik — omsorgspligt — ret til forsvar — ret til kontradiktion — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — ansvar)

(2019/C 255/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laurence Bonnafous (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) (ved H. Monet og V. Kasparian, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af EACEA's afgørelse om opsigelse af 14. november 2016 og af EACEA's afgørelse om afslag på sagsøgerens klage af 2. juni 2017, dels om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) EACEA frifindes.
- 2) Laurence Bonnafous betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Rettens dom af 5. juni 2019 — Siragusa mod Rådet(Sag T-616/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udtræden af tjenesten — ansøgning om pensionering — ændring af vedtægtsbestemmelserne efter ansøgningen — tilbagetrækning af en tidligere afgørelse — ansvar)

(2019/C 255/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sergio Siragusa (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bauer og M. Veiga, derefter ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (først ved M. Rantala og Í. Ní Riagáin Düro, derefter ved I. Lázaro Betancor og C. González Argüelles, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Rådets afgørelse af 12. november 2014 om tilbagetrækning af den tidligere afgørelse fra Rådet om godkendelse af sagsøgerens ansøgning om førtidig pensionering af 11. juli 2013, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen fra Rådet for Den Europæiske Union af 12. november 2014 om tilbagetrækning af den tidligere afgørelse fra Rådet om godkendelse af Sergio Siragusas ansøgning om førtidig pensionering af 11. juli 2013, annulleres.
- 2) Rådet betaler Sergio Siragusa et beløb på 5 000 EUR, med tillæg af morarenter, der beregnes fra afsigelsen af nærværende dom og indtil fuld betaling er sket, med den sats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har fastsat for sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- 3) I øvrigt forkastes erstatningspåstanden.
- 4) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sergio Siragusa afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sag F-124/15 og sag T-678/16 P.
- 5) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sag F-124/15 og sag T-678/16 P.

(¹) EUT C 414 af 14.12.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-124/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 6. juni 2019 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (køretøj VW Bus T 5)

(Sag T-43/18) (¹)

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver køretøjet VW Bus T 5 — ældre EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — informeret bruger — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2019/C 255/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat C. Klawitter)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. november 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1204/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Rietze og Volkswagen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rietze GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 104 af 19.3.2018.

Retten dom af 6. juni 2019 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (Køretøj VW Caddy Maxi)

(Sag T-191/18) (¹)

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver køretøjet VW Caddy Maxi — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — informeret bruger — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. (EF) nr. 6/2002 — bevisbyrde, der påhviler indgiveren af en ugyldighedsbegæring — krav til gengivelsen af et tidligere design)

(2019/C 255/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat C. Klawitter)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1203/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Rietze og Volkswagen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rietze GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Retten dom af 6. juni 2019 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (køretøjet VW Caddy)(Sag T-192/18) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet — registreret EF-design, der gengiver køretøjet VW Caddy — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — informeret bruger — andet helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — bevisbyrde, der påhviler indgiveren af en ugyldighedsbegæring — krav til gengivelsen af det tidligere design)

(2019/C 255/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat C. Klawitter)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1244/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Rietze og Volkswagen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rietze GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Retten dom af 6. juni 2019 — Porsche mod EUIPO (motorkøretøjer)(Sag T-209/48) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver et motorkøretøj — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — mangel på individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2019/C 255/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat C. Klawitter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Autec AG (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. januar 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 945/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Autec AG og Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens dom af 6. juni 2019 — Porsche mod EUIPO — Autec (biler)

(Sag T-210/18) (¹)

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en bil — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2019/C 255/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat C. Klawitter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Autec AG (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. januar 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 941/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Autec AG og Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 166 af 14.5.2018.

Retten dom af 6. juni 2019 — Torrefazione Caffè Michele Battista mod EUIPO — Battista Nino Caffè (Battistino)

(Sag T-220/18) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Battistino — det ældre ordmærke BATTISTA — erklæring om delvis ugyldighed — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 255/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Italien) (ved advokaterne V. Franchini, F. Paesan og R. Bia)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Italien) (ved advokat D. Russo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 400/2017-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Battista Nino Caffè og Torrefazione Caffè Michele Battista

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 22. januar 2018 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 400/2017-5) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO og Battista Nino Caffè Srl betaler omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten.

(¹) EUT C 190 af 4.6.2018.

Rettenns dom af 6. juni 2019 — Torrefazione Caffè Michele Battista mod EUIPO — Battista Nino Caffè (BATTISTINO)

(Sag T-221/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket BATTISTINO — det ældre EU-ordmærke BATTISTA — ugyldighedserklæring — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 64, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 255/51)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Italien) (ved advokaterne V. Franchini, F. Paesan og R. Bia)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Italien) (ved advokat D. Russo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 402/2017-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Battista Nino Caffè og Torrefazione Caffè Michele Battista.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 22. januar 2018 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 402/2017-5) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Euiipo og Battista Nino Caffè Srl betaler omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Rettens dom af 5. juni 2019 — Biolatte mod EUIPO (Biolatte)(Sag T-229/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Biolatte — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 255/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Biolatte Oy (Turku, Finland) (ved advokat J. Ikonen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 351/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Biolatte som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Biolatte Oy betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Rettens dom af 5. juni 2019 — EBM Technologies mod EUIPO (MobiPACS)(Sag T-272/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MobiPACS — absolut registreringshindring — slogan — den relevante kundekreds' opmærksomhedsniveau — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 255/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: EBM Technologies, Inc. (Taipei, Taiwan) (ved advokaterne J. Liesegang, M. Jost og N. Lang)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. februar 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2145/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MobiPACS som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 19. februar 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2145/2017-2) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Rettens dom af 5. juni 2019 — Bernaldo de Quirós mod Kommissionen

(Sag T-273/18) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — disciplinærordning — handlinger, der strider mod den anseelse, som er forbundet med funktionen — administrativ undersøgelse — mandat til IDOC — princippet om upartiskhed — princippet om god forvaltningsskik — ret til forsvar — disciplinærsag — princippet om processuel ligestilling — den disciplinære sanktion irttesættelse — proportionalitet — ikke-økonomisk skade)

(2019/C 255/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Belén Bernaldo de Quirós (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid, B. Mongin og R. Striani, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 6. juli 2017 om at pålægge sagsøgeren sanktionen irttesættelse i medfør af artikel 9, stk. 1, litra b), i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og, om fornødent, af afgørelsen af 31. januar 2018 om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage over den nævnte afgørelse, dels om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Belén Bernaldo de Quirós betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Rettens kendelse af 11. juni 2019 — Dickmanns mod EUIPO(Sag T-538/18) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt med en ophørsbestemmelse — bestemmelse, hvorefter kontrakten bringes til ophør i tilfælde af, at den ansatte ikke er opført på reservelisten efter en udvælgelsesprøve — rent bekræftende retsakt — søgsmålsfrist — afvisning)

(2019/C 255/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuūtė, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen af 14. december 2017 og »om fornødent« af EUIPO's afgørelser af 28. november 2013 og af 4. juni 2014 om at bringe sagsøgerens ansættelseskontrakt til ophør pr. 30. juni 2018, dels om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sigrid Dickmanns bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens kendelse af 12. juni 2019 — Durand m.fl. mod Parlamentet(Sag T-702/18) ⁽¹⁾

(Passivitets- og annullationssøgsmål — landbrugspolitik — Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 — dyrevelfærd — anmodning fra medlemmer af medlemmerne af Europa-Parlamentet om nedsættelse af en undersøgelseskommission — Parlamentets stillingtagen — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — oplysende retsakt — afvisning)

(2019/C 255/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pascal Durand (Paris, Frankrig) og syv andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokaterne O. Brouwer og E. Raedts)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand i henhold til artikel 265 TEUF om, at det fastslås, at Parlamentet ved Formandskonferencens afgørelse ulovligt afholdt sig fra at tage stilling til en anmodning af 17. juli 2018 om nedsættelse af en undersøgelseskommission, og subsidiært en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 21. september 2018 fra Parlamentets formand.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Pascal Durand og de andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 65 af 18.2.2019.

Rettens kendelse af 7. juni 2019 — Hebberecht mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-171/19) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — disciplinærsag — suspension — fradrag i løn — tilsidesættelse af formkrav — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2019/C 255/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chantal Hebberecht (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat K. Bocard)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 med påstand dels om annullation af EU-Udenrigstjenestens afgørelse, meddelt sagsøgeren den 20. september 2018, om afslag på hendes klage over EU-Udenrigstjenestens afgørelse om at suspendere hende og om at anvende et fradrag i hendes månedsløn, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Chantal Hebberecht bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 172 af 20.5.2019.

Sag anlagt den 24. maj 2019 — Gollnisch mod Parlamentet

(Sag T-319/19)

(2019/C 255/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrig) (ved advokat B. Bonnefoy-Claudet)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 10. december 2018 samt af afgørelsen af 26. marts 2019 truffet af Europa-Parlamentets formand om afslag på den administrative klage til denne over denne afgørelse.
- Udsættelse af alle retsakter, ændringer, meddelelser, afgørelser og opkrævninger truffet som følge af denne afgørelse.
- Sagsøgeren tildeles et beløb på 6 500 EUR til dækning af udgifter afholdt i forbindelse med forberedelsen af dette søgsmål.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført seks anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 27 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer. Den nævnte bestemmelse forhindrer Præsidiet i at gøre indgreb i de rettigheder, som parlamentsmedlemmerne har erhvervet eller er i færd med at erhverve.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 76, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer. Ifølge sagsøgeren har førnævnte artikel 27 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer til formål at sikre integriteten af bestemmelserne i gennemførelsesbestemmelserne til statuten vedrørende pensionsfonde og forhindrer enhver ændring af disses opbygning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 223, stk. 2, TEU og om Præsidiets inkompetence, for så vidt som Præsidiet har indført en afgift på udbetaling af pensioner til de tidligere parlamentsmedlemmer, som det ikke tilkom den at indføre, idet enhver afgørelse på området for beskatning af parlamentsmedlemmerne henhører under Rådet.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Den anfægtede retsakt blev truffet i strid med forpligtelser og love, som udgør pålidelige forsikringer og garantier for, at der ikke sker ændringer i ordningen for den frivillige pensionsfond.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Parlamentet, som er eneansvarlig for den opståede økonomiske situation, har vedtaget utilstrækkelige og uretfærdige foranstaltninger under påskud af at regulere denne.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af lighedsprincippet. Den anfægtede afgørelse skaber en forskelsbehandling mellem de bidragsbetalende parlamentsmedlemmer og de parlamentsmedlemmer, som ikke betaler bidrag, samt mellem de parlamentsmedlemmer, som allerede får udbetalt alderspension, og de parlamentsmedlemmer, som ikke får.

Sag anlagt den 30. maj 2019 — Mubarak mod Rådet

(Sag T-327/19)

(2019/C 255/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egypten) (ved B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy samt solicitors G. Martin, C. Enderby Smith og F. Holmeyer)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/468 af 21. marts 2019 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/459 af 21. marts 2019 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at sagsøgte undlod at kontrollere, om de egyptiske myndigheder havde iagttaget sagsøgerens grundlæggende EU-rettigheeder, herunder artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i forbindelse med den procedure og de undersøgelser, som sagsøgte støttede sig på.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at sagsøgte anlagde et urigtigt skøn ved at antage, at kriteriet for at opføre sagsøgeren på den i artikel 1 i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP ⁽³⁾ og artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 ⁽⁴⁾ omhandlede liste var opfyldt.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/468 af 21.3.2019 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 80 af 22.3.2019, s. 40).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/459 af 21.3.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 80 af 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21.3.2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76 af 22.3.2011, s. 63).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21.3.2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76 af 22.3.2011, s. 4).

Sag anlagt den 4. juni 2019 — Google og Alphabet mod Kommissionen

(Sag T-334/19)

(2019/C 255/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Google LLC (Mountain View, Californien, De Forenede Stater), Alphabet, Inc. (Mountain View) (ved advokat C. Jeffs, solicitor J. Staples, D. Beard, QC, og barrister J. Williams)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 20. marts 2019 i sag COMP/AT.40411 — Google Search (AdSense) annulleres (helt eller delvist)
- Som følge heraf, eller subsidiært, annulleres eller nedsættes den bøde, som sagsøgerne er pålagt, under udøvelse af Rettens fulde prøvelsesret.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale de omkostninger og udgifter, som sagsøgerne har afholdt i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål er der nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. marts 2019 vedrørende en procedure i henhold til artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 (AT.40411 – Google Search (AdSense)). Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af hver af de tre konklusioner om overtrædelse, af konklusionen om, at der er tale om en samlet og vedvarende overtrædelse og af den pålagte bøde.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl i forbindelse med bedømmelsen af fastlæggelsen af markedet og af den dominerende stilling. Den anfægtede afgørelse er navnlig behæftet med fejl, idet det heri fastslås, at
 - søgeannoncer og ikke-søgeannoncer ikke er i konkurrence.
 - direkte solgte annoncer og formidlede annoncer ikke er i konkurrence.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl, idet det heri fastslås, at Googles såkaldte eksklusivitetseklausul (herefter »Site-Exclusivity Clause«) var udtryk for misbrug. Den anfægtede afgørelse:
 - betegner med urette nævnte »Site-Exclusivity Clause« som en eksklusiv leveringsforpligtelse
 - er behæftet med en fejl, idet det heri blev fastslået, at det ikke var nødvendigt at analysere, om nævnte »Site-Exclusivity Clause« kan have konkurrencebegrænsende virkninger
 - undlader at påvise, at nævnte »Site-Exclusivity Clause«, hvordan den end betegnes, kan begrænse konkurrencen.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl, idet det heri fastslås, at Googles premium placement og minimum Google ads clause (placeringseklausul herefter »Placement Clause«) var udtryk for misbrug. Den anfægtede afgørelse:
 - betegner nævnte »Placement Clause« urigtigt
 - undlader at påvise, at nævnte »Placement Clause« kan begrænse konkurrencen.

4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl, idet det heri fastslås, at Googles authorising equivalent ads clause (ændringsklausul herefter »Modification Clause») var udtryk for misbrug. Den anfægtede afgørelse:
 - påviser ikke, at nævnte »Modification Clause« kan begrænse konkurrencen
 - subsidiært, ser bort fra den omstændighed, at nævnte »Modification Clause« var objektivt begrundet, da den beskyttede brugere af websteder, udgivere, annoncører og Google, og/eller at enhver afskærmningseffekt blev opvejet af fordelene ved denne klausul.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl, idet der heri pålægges en bøde, og idet beregningen af denne bøde er fejlagtig: Den anfægtede afgørelse:
 - tager ikke hensyn til, at Google ikke har handlet forsætligt eller uagtsomt, og at Kommissionen valgte sagen for at opnå til-sagn
 - subsidiært indeholder fejl ved beregningen af bøden
 - overholder, endvidere eller subsidiært, ikke proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 31. maj 2019 — BZ mod Kommissionen

(Sag T-336/19)

(2019/C 255/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BZ (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 25. juli 2018 om afskedigelse af sagsøgeren efter en førtidig prøvetidsudtalelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren følgende særskilte godtgørelser:
 - 5 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, forvoldt af afgørelsen om afskedigelse.
 - 5 000 EUR for skade på omdømme, forvoldt ved afgørelsen om afskedigelse.
 - 10 000 EUR for det økonomiske tab, forvoldt ved de skadelige virkninger for sagsøgerens helbredstilstand efter hans afskedigelse.
 - 58 900 EUR for det økonomiske tab forbundet med indtægtstabet efter den ulovlige afskedigelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, jf. artikel 87 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af de processuelle garantier på området for administrative og disciplinære undersøgelser, tilsidesættelse af retten til forsvar og tilsidesættelse af uskyldsformodningen.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 84, stk. 1 og 3, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og af rettighederne i forbindelse med prøvetiden og om administrationens anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 84, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og af proportionalitetsprincippet.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
5. Femte anbringende om et specielt erstatningskrav som følge af de førnævnte ulovligheder.

Sag anlagt den 6. juni 2019 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER)

(Sag T-341/19)

(2019/C 255/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Martínez Albainox, SL (Albacete, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Taser International, Inc. (Scottsdale, Arizona, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Martínez Albainox, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket TASER i farverne sort, gul og rød — EU-varemærke nr. 12 817 052

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. marts 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1577/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet EU-varemærke nr. 12 817 052 »TASER« (figur) udtrykkeligt erklæres gyldigt for alle registrerede varer i klasse 8.
- EUIPO og intervenienten, Taser International, Inc., tilpligtes at betale alle omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved Retten, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. juni 2019 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER)

(Sag T-342/19)

(2019/C 255/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Martínez Albainox, SL (Albacete, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Taser International, Inc. (Scottsdale, Arizona, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Martínez Albainox, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket TASER i farverne sort, gul og rød — EU-varemærke nr. 11 710 134

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. marts 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1576/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet EU-varemærke nr. 11 710 134 »TASER« (figur) udtrykkeligt erklæres gyldigt for alle registrerede varer i klasse 18 og 25.
- EUIPO og intervenienten, Taser International, Inc., tilpligtes at betale alle omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved Retten, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. juni 2019 — Decathlon mod EUIPO — Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)

(Sag T-349/19)

(2019/C 255/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Decathlon (Villeneuve-d'Ascq, Frankrig) (ved advokaterne A. Cléry og C. Devernay)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Athlon Custom Sportswear P.C. (Kallithea, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Athlon Custom Sportswear P.C.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket athlon custom sportswear — registreringsansøgning nr. 16 162 596

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. marts 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1724/2018-2)

Påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 6. juli 2018 i sag nr. B 002879164 stadfæstes.
- Varemærket athlon custom sportswear nr. 016162596 nægtes registreret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. juni 2019 — Bontempi m.fl. mod EUIPO — Sand Cph (WhiteSand)

(Sag T-350/19)

(2019/C 255/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Emanuela Bontempi (Montemarciano, Italien) og 6 andre (ved advokaterne S. Rizzo og O. Musco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sand Cph A/S (København, Danmark)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Emanuela Bontempi

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket WhiteSand — registreringsansøgning nr. 16 416 596

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. april 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1913/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. juni 2019 — Gamma-A mod EUIPO — Piejūra (Fødevareemballage)

(Sag T-352/19)

(2019/C 255/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Gamma-A SIA (Riga, Letland) (ved advokat M. Liguts)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Piejūra SIA (Nīcas novads, Letland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Gamma-A SIA

Det omtvistede design: EU-design nr. 2022 772-0001 (Fødevareemballage)

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. marts 2019 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 2516/2017-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og designet erklæres gyldigt.
- EUIPO og den part, der har fremsat ugyldighedsbegæringen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 10. juni 2019 — Gamma-A mod EUIPO — Piejūra (Fødevareemballage)**(Sag T-353/19)**

(2019/C 255/67)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Gamma-A SIA (Riga, Letland) (ved advokat M. Liguts)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Piejūra SIA (Nīcas novads, Letland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Gamma-A SIA*Det omtvistede design:* EU-design nr. 1819 558-0002 (Fødevareemballage)*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. marts 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2543/2017-3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og designet erklæres gyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
 - Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.
-

Sag anlagt den 11. juni 2019 — Palacio Domecq mod EUIPO — Domecq Bodega Las Copas (PALACIO DOMEQC 1778)

(Sag T-354/19)

(2019/C 255/68)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Palacio Domecq, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat A. Otero Iglesias)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Domecq Bodega Las Copas, SL (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Palacio Domecq, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket PALACIO DOMEQC 1778 — registreringsansøgning nr. 11 499 506

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. marts 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 867/2018-1)

Påstande

- Sagsøgerens påstande tages til følge, og den anfægtede afgørelse ændres, således at sagsøgeren i det hele gives medhold i sin klage over afgørelsen fra indsigelsesafdelingen ved EUIPO og frifindes i det hele i indsigernes kontraappel, idet intervenientens indsigelse følgelig forkastes i sin helhed.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse, og sagen hjemvises til appelkammeret ved EUIPO til fornyet afgørelse.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.
- Intervenienten tilpligtes at betale de omkostninger, som Palacio Domecq, SL har afholdt i forbindelse med indsigelsessagen og i forbindelse med klagesagen ved appelkammeret.

Anbringender

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af den delegerede forordnings artikel 25, stk. 5.

Sag anlagt den 13. juni 2019 — CE mod Regionsudvalget

(Sag T-355/19)

(2019/C 255/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CE (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Regionsudvalget

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af afgørelsen af 16. april 2019 og, subsidiært, annullation af afgørelsen af 16. maj 2019.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det økonomiske tab, der beløber sig til 19 200 EUR uden moms, og til at erstatte det ikke-økonomiske tab, der er opgjort til 83 208,24 EUR.
- Regionsudvalget tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om procedurefordrejning og om tilsidesættelse af artikel 47 og artikel 49 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og af artikel 23 og artikel 24 i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold og om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og om forbud mod enhver form for psykisk chikane.
 3. Tredje anbringende om væsentlige unøjagtigheder og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA